

Sygn. akt I C 788/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2017r.

sprawy

z powództwa (...) **Bank S.A. z/s we W. (KRS (...))**

przeciwko pozwanej **K. A. (PESEL (...))**

przy udziale interwenienta ubocznego **S. K. (PESEL (...))**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej K. A. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z/s we W. kwotę 4.554,05zł (cztery tysiące pięćset pięćdziesiąt cztery złote 05/100) wraz z odsetkami:

a. umownymi za opóźnienie w wysokości nieprzekraczającej w stosunku rocznym czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, przy czym odsetki nie mogą przekraczać w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 3.753,86zł (trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt trzy złote 86/100) od dnia 17 lutego 2016r. do dnia zapłaty,

b. ustawowymi za opóźnienie w wysokości nie przekraczającej w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 300,16zł (trzysta złotych 16/100) od dnia 24 lutego 2016r. do dnia zapłaty,

2. nie obciąża w całości pozwanej kosztami procesu.

Sygn. akt I C 788/16

UZASADNIENIE

W dniu 24 lutego 2016r. powód (...) 2014 – 1 (...) z/s L. D. II skierował do elektronicznego postępowania upominawczego żądanie zasądzenia od pozwanej K. A. kwoty 4.554,05zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 3.753,86zł od dnia 17 lutego 2016r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 300,16zł od dnia 24 lutego 2016r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył okoliczności wskazujące na jego legitymację czynną powołując się w tym zakresie na przelew uprawnień oraz oznaczył źródło zobowiązania, jego wysokość oraz wymagalność podając, iż dochodzone roszczenie stanowi należność wynikającą z nienależycie wykonanej umowy kredytu łączącej pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda.

W postępowaniu tym w sprawie o sygn. akt Nc – e (...) stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu tego pisma procesowego pozwana podniosła zarzuty nieważności umowy przelewu wierzytelności oraz nieistnienia wierzytelności dochodzonej pozwem.

Ponadto pozwana wniosła o zawiadomienie o toczącym się postępowaniu S. K..

W piśmie procesowym z dnia 20 czerwca 2016r. powód cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia.

Pozwana w piśmie procesowym z dnia 17 listopada 2016r. wyraziła zgodę na cofnięcie pozwu, ale tylko wtedy gdy będzie to połączone ze zrzeczeniem się roszczenia.

W piśmie procesowym z dnia 17 stycznia 2017r. po dokonaniu zwrotnego przeniesienia wierzytelności i zmianie podmiotowej po stronie powodowej powód (...) Bank S.A. z/s we W. odwołał pierwotne oświadczenie o cofnięciu pozwu.

Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2016r. Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie o sygn. akt I C 788/16 zwolnił w całości pozwaną od kosztów sądowych i oddalił jej wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, natomiast postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2017r. oddalił wniosek interwenientki ubocznej o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W piśmie procesowym z dnia 9 lutego 2017r. S. K. złożyła oświadczenie o przestąpieniu do postępowania w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powodowej.

Interwenientka uboczna poparła powództwo w całości i wniosła o zasądzenie od pozwanej K. A. na rzecz powoda kwoty pieniężnej dochodzonej pozwem oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwana K. A. oraz interwenientka uboczna S. K. były koleżankami.

Interwenientka uboczna zwróciła się do pozwanej zawarcie umowy kredytowej i o dokonanie zakupu na kredyt telewizora i konsoli do gier oraz o przekazanie jej tych rzeczy do korzystania zobowiązując się do wykonywania obowiązków wynikających z takiego kontraktu. Było to drugie takie porozumienie pomiędzy pozwaną i interwenientką uboczną. Pierwsze zostało zakończone wydaniem rzeczy interwenientce ubocznej i spłatą przez nią należności pieniężnych na rzecz podmiotu udzielającego pożyczki.

Interwenientka uboczna zobowiązała się do spłaty zobowiązania pieniężnego zaciągniętego przez pozwaną. Pozwana działała w zaufaniu do interwenientki, że również kolejna taka sytuacja będzie skutkowała zwrotem przez interwenientkę uboczną długu oddawczego na rzecz banku.

Poprzednik prawny powoda (...) 2014 – 1 (...) z/s (...) Bank S.A. z/s we W. zawarł z pozwaną K. A. w dniu 28 września 2013r. umowę kredytu na zakup towarów i usług nr (...).

Kredyt został przeznaczony na zakup telewizora oraz konsoli do gier. Wartość nabytych produktów i usług wynosiła 6.333,96zł.

Kwota kredytu powiększona o prowizję i opłatę z tytułu ubezpieczenia wynosiła 7.362,44zł. Poprzednik prawny powoda przekazał pozwanej do korzystania kwotę pieniężną, którą pozwana skonsumowała na zakup opisanych wyżej rzeczy i zobowiązała się zwrócić pieniądze w 36 ratach począwszy od miesiąca października 2013r. do dnia 28 września 2016r.

Pozwana przekazała w posiadanie interwenientce ubocznej produkty, które zostały sfinansowane z pieniędzy pochodzących z kredytu.

Od momentu wymagalności pierwszej raty kredytu interwenientka uboczna opóźniała się w przekazywaniu wynikających z harmonogramu kwot pieniężnych. Powstała zwłoka powodowała interwencje banku oraz zwiększała kwotę obciążeń kontraktowych. Przekazywane w dalszych okresach kwoty pieniężne pochodzące od interwenientki ubocznej pozwana przeznaczała na spłatę zapadłych rat.

Pozwana nie wykonała w całości postanowień umowy i posiadała wobec powoda zadłużenie. Na dzień 30 czerwca 2015r. wynosiło ono łącznie kwotę 5.119,91zł, w tym kwotę 3.608,58zł tytułem kapitału, kwotę 1.383,48zł tytułem odsetek, kwotę 99,13zł tytułem upomnień i kwotę 28,72 tytułem opłat za pakiet.

Interwenientka uboczna nadal pozostaje w posiadaniu rzeczy, których zakup sfinansowano z kredytu obciążającego pozwaną.

W dniu 24 sierpnia 2015r. poprzednik prawny powoda (...) 2014 – 1 (...) z/s (...) Bank S.A. z/s we W. wypowiedział pozwaną K. A. opisaną wyżej umowę.

W dniu 27 czerwca 2014r. powód (...) 2014 – 1 (...) z/s L. D. II zawarł z (...) Bank S.A. z/s we W. umowę sprzedaży wierzytelności. W wyniku przelewu powód nabył wierzytelność (...) Bank S.A. z/s we W. w stosunku do pozwanej K. A. wynikającą z umowy z dnia 28 września 2013r. nr (...).

W dniu 28 kwietnia 2016r. pomiędzy (...) 2014 – 1 (...) z/s L. D. II a (...) Bank S.A. z/s we W. doszło do zawarcia umowy zwrotnego przeniesienia opisanej wyżej wierzytelności.

(umowa k. 19, 45, oświadczenie k. 2, 46, 48, wykaz kosztów i zestawienie wpłat k. 20v-21, 46v-47, wypowiedzenie k. 22v-23, 48v-49, zawiadomienie o przelewie wierzytelności k. 23v, 49v, tabela opłat i prowizji k. 24, umowa k. 9-108, 109-114, dowody wpłat k. 179-184, 187, zeznania świadka M. R. k. 171v-172, częściowo zeznania świadka D. K. k. 192-192v, częściowo zeznania świadka J. S. k. 192v-193, częściowo zeznania świadka K. J. k. 193-193v, częściowo przesłuchanie interwenientki ubocznej S. K. k. 170v-171, 193v-194, przesłuchanie pozwanej K. A. k. 171, 194-194v)

Sąd odmówił w części atrybutu wiarygodności wypowiedziom interwenientki ubocznej S. K., iż regularnie przekazywała pozwaną kwoty pieniężne z przeznaczeniem na spłatę rat kredytu, że pozwana pobierała od niej kwoty pieniężne, których nie przekazywała do banku, że w/w są w całości rozliczone w wykonaniu zobowiązania pieniężnego obciążającego pozwaną i że ta nie posiada długu wobec pozwanej albowiem depozycje te pozostają w opozycji do przesłuchania pozwanej K. A. i zeznań świadka M. R., które w tym zakresie Sąd uznał w całości za polegające na prawdzie oraz do dokumentarnego materiału dowodowego, w szczególności z dokumentami bankowymi dotyczącymi kredytu i dowodami wpłat.

Z tych samych co wskazanych powyżej względów, w tożsamych granicach i kierunku Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadków D. K., J. S. i K. J..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 353 § 1 kc, podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spełnienie świadczenia. Prowadzi ono do zaspokojenia interesu wierzyciela, wskutek czego zobowiązanie wygasa.

Artykuł 354 kc określa obowiązki dłużnika w ten sposób, że oprócz treści zobowiązania rozumianej jako nakazy wyrażone w czynności prawnej stanowiącej źródło zobowiązania oraz odnoszących się do tego zobowiązania normach prawnych jego zachowanie powinno odpowiadać trzem dalszym wzorcom postępowania - celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współżycia społecznego, a także ewentualnie ustalonym zwyczajom, natomiast art. 355 kc określa sposób, w jaki dłużnik powinien wykonywać zobowiązanie i w tym znaczeniu stanowi swoistą kontynuację

uregulowań zawartych w art. 354 kc i jednocześnie przepis ten definiuje pojęcie należytej staranności oraz ustanawia obowiązek dokładania owej staranności.

Niedostosowanie się przez dłużnika do opisanych wyżej wymagań sprawia, że dojdzie do nienależytego wykonania zobowiązania lub niewykonania całkowitego (art. 471 kc). Każda bowiem rozbieżność pomiędzy prawidłowym spełnieniem świadczenia a rzeczywistym zachowaniem się dłużnika rodzi odpowiedzialność kontraktową. Nienależyte wykonanie zobowiązania ma bowiem miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. Wskazać jednak należy, że dłużnik zawsze, bez względu na rodzaj winy, odpowiada wobec wierzyciela za uchybienia obowiązkowi dołożenia należytej staranności (art. 355 kc).

Powoda oraz pozwaną wiązała ważna i skuteczna umowa kredytu w rozumieniu art. 720 i n. kc i art. 69 i n. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. prawo bankowe (Dz. U. 2016.1988 – j.t. ze zm.).

Strony w ramach istniejącego kontraktu uzgodniły elementy przedmiotowo i podmiotowo istotne oraz w sposób jednoznaczny i indywidualny określili prawa i obowiązki podmiotów zobowiązań.

Powód w sposób właściwy przekazał pozwanej umówione świadczenie, natomiast pozwana w sposób nienależyty wykonała zobowiązanie zachowując się wbrew treści umowy poprzez zaniechanie uiszczenia spłaty należności wynikających z istniejącego stosunku obligacyjnego. Zaniechanie po stronie pozwanej było zawinione albowiem nie ujawniły się żadne okoliczności ekskulpacyjne i egzoneracyjne, przy czym nie stanowi autonomicznej i bezpośredniej przyczyny zwolnienia z odpowiedzialności porozumienie zawarte pomiędzy pozwaną i interwenientką uboczną. Wiąże bowiem ono jedynie pozwaną i interwenientkę uboczną i może stanowić na przyszłość źródło roszczeń regresowych pozwanej do interwenientki ubocznej, w tym przy uwzględnieniu treści art. 392 kc, nie wyłączając zasad odpowiedzialności deliktowej.

Powyższe spowodowało odpowiedzialność kontraktową po stronie pozwanej i obowiązek naprawienia powstałej z tego tytułu szkody. Uchybienia obowiązkom pozwanej, która nie spełniła świadczenia spowodowało zasadność zachowania wierzyciela polegającego poszukiwaniu ochrony prawnej w postępowaniu przed sądem i na przymusowej realizacji świadczenia (por. art. 471 kc i art. 361 § 1 i 2 kc).

Szkoda powoda obejmuje zarówno nieuiszczone przez pozwaną umówione należności kredytowe, ale również należności uboczne związane z powstaniem zwłoki po stronie pozwanej.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, iż zarówno pozwana jak i interwenientka uboczna nie wykazały, pierwsza z nich wadliwości kontraktu bądź niewłaściwego wyliczenia należności wynikających z niewykonania umowy kredytu, natomiast interwenientka ubocza, że przekazała pozwanej kwoty pieniężne, które pozwalały na spłatę całego zobowiązania kredytowego.

Zgodnie bowiem z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc).

Istota ciężaru dowodowego sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s. apel w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc i art. 359 § 1 i 2 – 2³ kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 kpc.

Przepis art. 102 kpc ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Szczególnie uzasadnione wypadki, o których mowa w art. 102 kpc zaistniały w stosunku do pozwanej. Do kręgu tych wypadków należą okoliczności zarówno związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Sąd stosując opisaną instytucję brał pod uwagę sytuację wynikającą z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu oraz sytuację majątkową i życiową strony pozwanej, co daje asumpt do stwierdzenia, iż pozwana nie jest w stanie takich kosztów ponieść – por. wyrok s.apel. w Katowicach z dnia 13 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 596/14, opubl. LEX nr 1621084, wyrok s.apel. w Białymstoku z dnia 11 lipca 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 209/14, opubl. LEX nr 1506655.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.

Sygn. akt I C 788/16

UZASADNIENIE

W dniu 24 lutego 2016r. powód (...) 2014 – 1 (...) z/s L. D. II skierował do elektronicznego postępowania upominawczego żądanie zasądzenia od pozwanej K. A. kwoty 4.554,05zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 3.753,86zł od dnia 17 lutego 2016r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 300,16zł od dnia 24 lutego 2016r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył okoliczności wskazujące na jego legitymację czynną powołując się w tym zakresie na przelew uprawnień oraz oznaczył źródło zobowiązania, jego wysokość oraz wymagalność podając, iż dochodzone roszczenie stanowi należność wynikającą z nienależycie wykonanej umowy kredytu łączącej pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda.

W postępowaniu tym w sprawie o sygn. akt Nc – e (...) stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu tego pisma procesowego pozwana podniosła zarzuty nieważności umowy przelewu wierzytelności oraz nieistnienia wierzytelności dochodzonej pozwem.

Ponadto pozwana wniosła o zawiadomienie o toczącym się postępowaniu S. K..

W piśmie procesowym z dnia 20 czerwca 2016r. powód cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia.

Pozwana w piśmie procesowym z dnia 17 listopada 2016r. wyraziła zgodę na cofnięcie pozwu, ale tylko wtedy gdy będzie to połączone ze zrzeczeniem się roszczenia.

W piśmie procesowym z dnia 17 stycznia 2017r. po dokonaniu zwrotnego przeniesienia wierzytelności i zmianie podmiotowej po stronie powodowej powód (...) Bank S.A. z/s we W. odwołał pierwotne oświadczenie o cofnięciu pozwu.

Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2016r. Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie o sygn. akt I C 788/16 zwolnił w całości pozwaną od kosztów sądowych i oddalił jej wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, natomiast postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2017r. oddalił wniosek interwenientki ubocznej o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W piśmie procesowym z dnia 9 lutego 2017r. S. K. złożyła oświadczenie o przestąpieniu do postępowania w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powodowej.

Interwenientka uboczna poparła powództwo w całości i wniosła o zasądzenie od pozwanej K. A. na rzecz powoda kwoty pieniężnej dochodzonej pozwem oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwana K. A. oraz interwenientka uboczna S. K. były koleżankami.

Interwenientka uboczna zwróciła się do pozwanej zawarcie umowy kredytowej i o dokonanie zakupu na kredyt telewizora i konsoli do gier oraz o przekazanie jej tych rzeczy do korzystania zobowiązując się do wykonywania obowiązków wynikających z takiego kontraktu. Było to drugie takie porozumienie pomiędzy pozwaną i interwenientką uboczną. Pierwsze zostało zakończone wydaniem rzeczy interwenientce ubocznej i spłatą przez nią należności pieniężnych na rzecz podmiotu udzielającego pożyczki.

Interwenientka uboczna zobowiązała się do spłaty zobowiązania pieniężnego zaciągniętego przez pozwaną. Pozwana działała w zaufaniu do interwenientki, że również kolejna taka sytuacja będzie skutkowała zwrotem przez interwenientkę uboczną długu oddawczego na rzecz banku.

Poprzednik prawny powoda (...) 2014 – 1 (...) z/s (...) Bank S.A. z/s we W. zawarł z pozwaną K. A. w dniu 28 września 2013r. umowę kredytu na zakup towarów i usług nr (...).

Kredyt został przeznaczony na zakup telewizora oraz konsoli do gier. Wartość nabytych produktów i usług wynosiła 6.333,96zł.

Kwota kredytu powiększona o prowizję i opłatę z tytułu ubezpieczenia wynosiła 7.362,44zł. Poprzednik prawny powoda przekazał pozwanej do korzystania kwotę pieniężną, którą pozwana skonsumowała na zakup opisanych wyżej rzeczy i zobowiązała się zwrócić pieniądze w 36 ratach począwszy od miesiąca października 2013r. do dnia 28 września 2016r.

Pozwana przekazała w posiadanie interwenientce ubocznej produkty, które zostały sfinansowane z pieniędzy pochodzących z kredytu.

Od momentu wymagalności pierwszej raty kredytu interwenientka uboczna opóźniała się w przekazywaniu wynikających z harmonogramu kwot pieniężnych. Powstała zwłoka powodowała interwencje banku oraz zwiększała kwotę obciążeń kontraktowych. Przekazywane w dalszych okresach kwoty pieniężne pochodzące od interwenientki ubocznej pozwana przeznaczała na spłatę zapadłych rat.

Pozwana nie wykonała w całości postanowień umowy i posiadała wobec powoda zadłużenie. Na dzień 30 czerwca 2015r. wynosiło ono łącznie kwotę 5.119,91zł, w tym kwotę 3.608,58zł tytułem kapitału, kwotę 1.383,48zł tytułem odsetek, kwotę 99,13zł tytułem upomnień i kwotę 28,72 tytułem opłat za pakiet.

Interwenientka uboczna nadal pozostaje w posiadaniu rzeczy, których zakup sfinansowano z kredytu obciążającego pozwaną.

W dniu 24 sierpnia 2015r. poprzednik prawny powoda (...) 2014 – 1 (...) z/s (...) Bank S.A. z/s we W. wypowiedział pozwaną K. A. opisaną wyżej umowę.

W dniu 27 czerwca 2014r. powód (...) 2014 – 1 (...) z/s L. D. II zawarł z (...) Bank S.A. z/s we W. umowę sprzedaży wierzytelności. W wyniku przelewu powód nabył wierzytelność (...) Bank S.A. z/s we W. w stosunku do pozwanej K. A. wynikającą z umowy z dnia 28 września 2013r. nr (...).

W dniu 28 kwietnia 2016r. pomiędzy (...) 2014 – 1 (...) z/s L. D. II a (...) Bank S.A. z/s we W. doszło do zawarcia umowy zwrotnego przeniesienia opisanej wyżej wierzytelności.

(umowa k. 19, 45, oświadczenie k. 2, 46, 48, wykaz kosztów i zestawienie wpłat k. 20v-21, 46v-47, wypowiedzenie k. 22v-23, 48v-49, zawiadomienie o przelewie wierzytelności k. 23v, 49v, tabela opłat i prowizji k. 24, umowa k. 9-108, 109-114, dowody wpłat k. 179-184, 187, zeznania świadka M. R. k. 171v-172, częściowo zeznania świadka D. K. k. 192-192v, częściowo zeznania świadka J. S. k. 192v-193, częściowo zeznania świadka K. J. k. 193-193v, częściowo przesłuchanie interwenientki ubocznej S. K. k. 170v-171, 193v-194, przesłuchanie pozwanej K. A. k. 171, 194-194v)

Sąd odmówił w części atrybutu wiarygodności wypowiedziom interwenientki ubocznej S. K., iż regularnie przekazywała pozwanej kwoty pieniężne z przeznaczeniem na spłatę rat kredytu, że pozwana pobierała od niej kwoty pieniężne, których nie przekazywała do banku, że w/w są w całości rozliczone w wykonaniu zobowiązania pieniężnego obciążającego pozwaną i że ta nie posiada długu wobec pozwanej albowiem depozycje te pozostają w opozycji do przesłuchania pozwanej K. A. i zeznań świadka M. R., które w tym zakresie Sąd uznał w całości za polegające na prawdzie oraz do dokumentarnego materiału dowodowego, w szczególności z dokumentami bankowymi dotyczącymi kredytu i dowodami wpłat.

Z tych samych co wskazanych powyżej względów, w tożsamych granicach i kierunku Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadków D. K., J. S. i K. J..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 353 § 1 kc, podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spełnienie świadczenia. Prowadzi ono do zaspokojenia interesu wierzyciela, wskutek czego zobowiązanie wygasa.

Artykuł 354 kc określa obowiązki dłużnika w ten sposób, że oprócz treści zobowiązania rozumianej jako nakazy wyrażone w czynności prawnej stanowiącej źródło zobowiązania oraz odnoszących się do tego zobowiązania normach prawnych jego zachowanie powinno odpowiadać trzem dalszym wzorcom postępowania - celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współżycia społecznego, a także ewentualnie ustalonym zwyczajom, natomiast art. 355 kc określa sposób, w jaki dłużnik powinien wykonywać zobowiązanie i w tym znaczeniu stanowi swoistą kontynuację uregulowań zawartych w art. 354 kc i jednocześnie przepis ten definiuje pojęcie należytej staranności oraz ustanawia obowiązek dokładania owej staranności.

Niedostosowanie się przez dłużnika do opisanych wyżej wymagań sprawia, że dojdzie do nienależytego wykonania zobowiązania lub niewykonania całkowitego (art. 471 kc). Każda bowiem rozbieżność pomiędzy prawidłowym spełnieniem świadczenia a rzeczywistym zachowaniem się dłużnika rodzi odpowiedzialność kontraktową. Nienależyte wykonanie zobowiązania ma bowiem miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. Wskazać jednak należy, że dłużnik zawsze, bez względu na rodzaj winy, odpowiada wobec wierzyciela za uchybienia obowiązkowi dołożenia należytej staranności (art. 355 kc).

Powoda oraz pozwaną wiązała ważna i skuteczna umowa kredytu w rozumieniu art. 720 i n. kc i art. 69 i n. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. prawo bankowe (Dz. U. 2016.1988 – j.t. ze zm.).

Strony w ramach istniejącego kontraktu uzgodniły elementy przedmiotowo i podmiotowe istotne oraz w sposób jednoznaczny i indywidualny określiły prawa i obowiązki podmiotów zobowiązań.

Powód w sposób właściwy przekazał pozwanej umówione świadczenie, natomiast pozwana w sposób nienależyty wykonała zobowiązanie zachowując się wbrew treści umowy poprzez zaniechanie uiszczenia spłaty należności wynikających z istniejącego stosunku obligacyjnego. Zaniechanie po stronie pozwanej było zawinione albowiem nie ujawniły się żadne okoliczności ekskulpacyjne i egzoneracyjne, przy czym nie stanowi autonomicznej i bezpośredniej przyczyny zwolnienia z odpowiedzialności porozumienie zawarte pomiędzy pozwaną i interwenientką uboczną. Wiąże bowiem ono jedynie pozwaną i interwenientkę uboczną i może stanowić na przyszłość źródło roszczeń

regresowych pozwanej do interwenientki ubocznej, w tym przy uwzględnieniu treści art. 392 kc, nie wyłączając zasad odpowiedzialności deliktowej.

Powyższe spowodowało odpowiedzialność kontraktową po stronie pozwanej i obowiązek naprawienia powstałej z tego tytułu szkody. Uchybienia obowiązkowi pozwanej, która nie spełniła świadczenia spowodowało zasadność zachowania wierzyciela polegającego poszukiwaniu ochrony prawnej w postępowaniu przed sądem i na przymusowej realizacji świadczenia (por. art. 471 kc i art. 361 § 1 i 2 kc).

Szkoda powoda obejmuje zarówno nieuiszczone przez pozwaną umówione należności kredytowe, ale również należności uboczne związane z powstaniem zwłoki po stronie pozwanej.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, iż zarówno pozwana jak i interwenientka uboczna nie wykazały, pierwsza z nich wadliwości kontraktu bądź niewłaściwego wyliczenia należności wynikających z niewykonania umowy kredytu, natomiast interwenientka ubocza, że przekazała pozwanej kwoty pieniężne, które pozwalały na spłatę całego zobowiązania kredytowego.

Zgodnie bowiem z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc).

Istota ciężaru dowodowego sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s. apel w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc i art. 359 § 1 i 2 – 2³ kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 kpc.

Przepis art. 102 kpc ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Szczególnie uzasadnione wypadki, o których mowa w art. 102 kpc zaistniały w stosunku do pozwanej. Do kręgu tych wypadków należą okoliczności zarówno związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Sąd stosując opisaną instytucję brał pod uwagę sytuację wynikającą z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu oraz sytuację majątkową i życiową strony pozwanej, co daje asumpt do stwierdzenia, iż pozwana nie jest w stanie takich kosztów ponieść – por. wyrok s.apel. w Katowicach z dnia 13 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 596/14, opubl. LEX nr 1621084, wyrok s.apel. w Białymstoku z dnia 11 lipca 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 209/14, opubl. LEX nr 1506655.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.